

ה'ש"ק י"א כ"א מ"ה ו"ה

~~אשר עבר למיתחו~~

ע"ן כ"ט'ט

TS 12.594 verso

- 1 ואעשה מספר וקינה למרעילי ה
אבכה במר ואנינה. על חסיד בכהונה: אשר עבר למיתחו
- 2 למיתחו
זה היום כמו שנה: אנו שכחציר ימיו. ורבים המה אשמיו.
- 3 מראשיה ימי עלומיו במחומה ובמגורים באנחות ומרורות.
- 4 ימיו ושע עוברות: והוא נד כה מצרות ולא ימצא לו אנינה.
- 5 גילתו היא כרותה: ואחריתו ליום אאמא מיתה: אל ארץ עיפתה שכנה
- 6 עליו עננה: דוח הוא בעטלו ויגע במ לו. ומתאום
- 7 תשתנה התמונה: הילילו הם ליום. כי נורא הוא ואיום
- 8 ודעו כי אין מ ממנו ולא חניכה אוקני עילי יניחך. ועם
- 9 אחרן יחא מנוחך: ומשקוט בעדן רוחך ותהנה מויו שכינה.
- 10 בעת העמוד לגורלך. ומשמה ביושר פעלך ובזכותך יועילך
- 11 ומשכורתך תהי נכונה. ^ער עמרם ינחמך לעם קדוש יקימך.
- 12 ולתחלה ישימך במשפחתך ועמך
- 13 בירחא על זאת אספרה ואילי יה מו.
- 14 על איש חסיד בכהונה. זקני עילי איש אמונה אשר למיתחו כמו שצ
- 15 על בוחר בדרך ישרים. ובן חסידים וברים. אשר צעק בחליו ולא נעים
- 16 על גביר במשפחתו. וני לך בעדתו. אשר נפל בחלי רע ולא מצא ^{חניכה}
- 17 על דובר צדקה וננצר אמונים אעשה אבל ביינים להגדיל קינה
- 18 להולך צדקות. ומואם בבזע פעסקות אשר נספר מעדת מימנה
- 19 על זקן וכתן בעדה ואוהב תורה ותעודה אשר נפל במצודה משונה
- 20 על חסיד ונאמן אשר בעפר נטמן מביתו נסע לאשמן בגזרת אל אמן
- 21 על טוב בן טובים אשר נשבר וחלף כמו רוח ועבר קראו למקוננות ^{ות}
- 22 על ידיר לבניו ונחמד לקרוביו וחתינו למותו אבלו בכינתא יענה ^{ואהוב}

- 23 על משכבו שלום ינוח ויושר פעלו עליו זרוח בעת תשוב לבנוף הרוח
והמודו
- 24 על לב רץ עטרם חמודו תרבר ניוחמים ויוחק הוא וכל הנלוים
- 25 עליו לחיים מפרומים בענין ויען יו את המלאך ~~השם~~ הדובר

ככ"ה 1113

אא בחמוך אוחיות

כליות

הצור תמים פעלו ניש מאין

פוצח

ואין

בזה סות עליו

ובר לבב

ותחכמה